

amortitzacions, constitueixen els beneficis socials que es distribueixen de la manera següent:

a) En tot cas, la societat ha de destinar el 10 per 100 del benefici de l'exercici a la constitució de la reserva legal, fins que aquesta assoleixi un import igual al 20 per 100 del capital social. Aquesta reserva només es pot utilitzar per compensar pèrdues i això quan no existeixin altres reserves disponibles.

b) Quant al sobrant, el Consell d'Administració ha de presentar a la Junta General la proposta d'aplicació. Els beneficis es poden destinar a dividendes, a la constitució de reserves voluntàries, a previsions d'inversió en règim d'autofinançament, o a qualsevol altra finalitat lícita.

Article 47

Els dividendes aprovats per la Junta General s'han de pagar dins del mes següent a la reunió en què s'hagin acordat, salvat que en la pròpia reunió es decideixi un termini diferent.

XIII - Dissolució i liquidació

Article 48

La Junta General Extraordinària pot acordar, amb la majoria a què es refereix l'article 23.b) dels presents estatuts, la dissolució de la societat, sense perjudici de les prescripcions del plec de bases del concurs d'adjudicació del Centre de Tractament de Residus.

En tot cas, la dissolució de la societat serà automàtica, en cas de resolució d'aquesta concessió, per qualsevol causa.

Article 49

Des del moment de la seva dissolució, per la causa que sigui, la societat està en liquidació. Mentre dura l'estat de liquidació, la societat ha de fer constar, en la seva denominació, l'expressió "en liquidació".

La Junta General conserva els mateixos poders que tenia durant la vida social. Les accions continuen essent negociables, fins al tancament de la liquidació.

La Junta General nomenarà un o varis liquidadors, als que correspondrà la representació de la societat a l'efecte dels fins de la liquidació. En defecte de

nomenament, el Consell d'Administració es converteix en comissió liquidadora, actuant en forma col·legiada.

La liquidació es durà a terme d'acord amb les normes legals. En particular, els liquidadors han de formular un inventari i un balanç de la societat referit al dia de la dissolució, i sotmetre'ls a l'aprovació de la Junta General, i realitzar les operacions de liquidació necessàries i adequades per a l'extinció ordenada de la societat, mitjançant la pràctica de la liquidació patrimonial i la divisió del patrimoni resultant entre els socis.

Una vegada extingida la totalitat de les obligacions de la societat, el sobrant serà repartit entre els accionistes, a prorrata del capital social desembossat que representin.

Article 50

Una vegada acabades les operacions de liquidació, els liquidadors han de presentar un balanç final de liquidació, amb un informe sobre les operacions realitzades i una proposta de distribució entre els socis del patrimoni resultant, perquè els aprovi la Junta General.

El dret dels socis a la quota de liquidació és proporcional a la seva participació en el capital de la societat.

El pagament de la quota de liquidació es pot fer en efectiu o en espècie, si els interessats ho consenten. La quota de liquidació no es pot pagar fins que no s'hagi satisfet als creditors de la societat, o se'ls garanteixi la satisfacció.

XIV - Submissió a la jurisdicció andorrana

Article 51

Totes les qüestions que puguin plantejar-se entre els socis, entre aquests i la societat, o entre aquesta i els membres del Consell d'Administració, apoderats o mandatari no socis, respecte a la interpretació, aplicació o execució dels presents estatuts, seran resoltes pels tribunals andorrans, als quals expressament se sotmeten les parts amb renúncia expressa a llur fur propi, si altre fos.

XV - Disposicions finals

Article 52

L'extinció de la societat i tota modificació d'aquests estatuts aprovada per la Junta General Extraordinària amb els

quòrums i les majories previstes en els mateixos estatuts s'han de sotmetre necessàriament també a l'aprovació del Consell General d'acord amb el que disposa la Llei general de les finances públiques. Sense aquesta aprovació, la modificació d'estatuts no té cap efecte.

Article 53

En tot allò que no està previst per aquests estatuts s'aplicaran les disposicions legals vigents en matèria de societats anònimes.

Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 de novembre del 2014 ha aprovat la següent:

lleï 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal

Índex

- Exposició de motius
- Capítol primer. Disposicions generals
- Article 1. Objecte
- Article 2. Àmbit d'aplicació
- Capítol segon. Principis bàsics
- Article 3. Principis bàsics
- Article 4. Principi de sostenibilitat financera
- Article 5. Principi d'estabilitat pressupostària
- Article 6. Principi de plurianualitat
- Article 7. Principi de transparència
- Article 8. Principi d'eficiència
- Article 9. Principi de responsabilitat
- Article 10. Principi de lleialtat institucional
- Capítol tercer. Marc pressupostari
- Article 11. Marc pressupostari
- Capítol quart. Deute públic
- Article 12. Limitació d'endeutament
- Article 13. Emissió de deute públic
- Article 14. Pressupost extraordinari per causes excepcionals
- Capítol cinquè. Despesa permesa
- Article 15. Despesa màxima permesa

Article 16. Regla de la despesa corrent o de funcionament

Article 17. Despesa extraordinària

Article 18. Superàvits

Article 19. Compte de compensació
Capítol sisè. Limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general

Article 20. Limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general

Capítol setè. Control

Article 21. Obligacions d'informació

Article 22. Control dels interventors i supervisió del Tribunal de Comptes

Article 23. Plans d'equilibri financer

Article 24. Execució i control dels plans d'equilibri financer

Capítol vuitè. Règim sancionador

Article 25. Infraccions, responsables i sancions

Article 26. Procediment sancionador

Disposició adicional. Dotació de recursos econòmics

Disposició transitòria primera. Marc pressupostari

Disposició transitòria segona. Membres del Tribunal de Comptes

Disposició transitòria tercera. Compliment de les obligacions establertes en la present Llei

Disposició derogatòria

Disposició final primera. Modificació de la Llei del Tribunal de Comptes, de 13 d'abril de 2000

Disposició final segona. Modificació de la Llei general de les finances públiques

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 10/2003, del 27 de juny de les finances comunals

Disposició final quarta

Exposició de motius

La crisi econòmica i financera ha tingut i té encara efectes importants sobre les finances públiques andorranes, d'igual manera que els ha tingut i els té en les economies dels estats del nostre entorn. Així els darrers anys el context internacional i nacional han fet que l'endeutament de l'Estat andorrà s'hagi pràcticament duplicat, passant dels aproximadament 600 milions d'euros de l'any 2007 (el que representava un endeutament del vint per cent (20%)

respecte el producte interior brut), als aproximadament 1.100 milions d'euros de l'any 2013. És a dir, un nivell d'endeutament de les administracions públiques andorranes d'un quaranta cinc per cent (45%) del producte interior brut.

Alhora, cal posar en relleu la preocupació que ha generat el fet que durant els períodes de més bonança econòmica, el deute i la despesa pública s'han vist fortament incrementats.

Ara, que tot sembla indicar que la crisi comença a remetre i que despunta un període de creixement, és el moment idoni per adoptar les mesures necessàries per garantir la sostenibilitat de les finances públiques en el futur, en un marc d'estabilitat pressupostària i fiscal. Al llarg d'aquests anys els poders públics han anat adoptant ja les mesures necessàries per fer front a la situació de crisi econòmica i per assegurar la seva capacitat tributària imprescindible per realitzar les tasques que corresponen a les diverses administracions, actuant tant sobre els ingressos com les despeses dels pressupostos respectius. Però, més enllà de les mesures puntuals i concretes que responen a una situació conjuntural, resulta convenient establir un marc general permanent que assegurï en el futur la viabilitat de les finances públiques, tant estatals com comunals, tot i establint mecanismes de disciplina i de control pressupostari.

Aquest objectiu essencial coincideix, d'altra banda, amb la necessitat de racionalitzar la gestió pressupostària, assegurant la seva eficiència en un marc d'estabilitat que faci sostenibles les finances públiques i no comprometi el benestar de les generacions futures. Un marc que, a més, ha de garantir la transparència, la responsabilitat i la lleialtat institucional en la gestió dels recursos públics financers.

Aquests dos grans objectius impulsen la present Llei, que estableix un marc general i permanent que ha de regir l'acció en matèria financera i econòmica de tots els poders públics andorranos, incloses les entitats parapúbliques i de dret públic vinculades a l'Administració general i als comuns, així com les societats públiques participades per les administracions, per tal d'assegurar la sostenibilitat financera en el futur.

La Llei estableix, en primer lloc els principis bàsics que han de regir la gestió dels recursos financers per part de totes les administracions, organismes i entitats que s'inclouen en el seu àmbit d'aplicació. Aquests principis, que són la sostenibilitat financera, l'estabilitat pressupostària, la plurianualitat, la transparència, l'eficiència, la responsabilitat, la lleialtat institucional són definits i concretats a la mateixa Llei i d'ells se'n deriven determinades obligacions específiques encaminades a donar-hi compliment.

A efecte de complir els objectius de la Llei és especialment important l'establiment d'un marc pressupostari plurianual per part de totes les administracions, organismes i entitats, que contempli les previsions econòmiques generals per al període del mandat de cada instància, els objectius de deute i despesa pública i les projeccions de les principals partides d'ingressos i de despeses, dins del qual s'hauran d'aprovar els pressupostos anuals corresponents. Aquest marc, alhora que respecta l'autonomia i la potestat pressupostària de cada administració i entitat, atorga estabilitat i seguretat i es converteix en una eina important per garantir el compliment dels objectius de la Llei.

Els objectius concrets de la Llei, fan referència al deute, a la despesa permesa de l'Administració general, a l'endeutament dels comuns, a les despeses públiques, a la limitació del pes de la tributació directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general i a la limitació del creixement de la despesa pública corrent o de funcionament que, en definitiva, defineixen conjuntament el concepte de sostenibilitat financera, d'estabilitat pressupostària i fiscal de l'Estat. En relació al deute públic s'estableix un doble límit: d'una banda, un de caràcter absolut, que limita el deute públic global de tot el Principat amb relació al producte interior brut i, de l'altra, un límit relatiu a cada administració, de manera que l'endeutament de l'Administració general, tindrà un límit també amb relació al producte interior brut, mentre que els comuns no podran superar el dos cèntims per cent de la mateixa mitja d'ingressos, seguint la regla prevista ja a la Llei de finances comunals. La diferència del límit en les

dues administracions respon a la major amplitud de les competències de l'Administració general i, en conseqüència, de les despeses que ha d'afrontar, així com a la seva més gran variabilitat i sensibilitat als cicles econòmics.

En relació amb la despesa permesa, la Llei estableix uns límits màxims per l'Administració general que es corresponen a l'u per cent (1%) del producte interior brut ajustat per un coeficient corrector que varia en funció dels cicles econòmics, obligant així a l'Administració general a generar estalvis en els moments on hi hagi més creixement econòmic, per així poder-los destinar a fomentar polítiques expansives en les èpoques de crisi econòmica. Pel que fa als comuns aquest límit ve limitat per la mateixa regla que els nivells màxims d'endeutament, seguint allò previst a la Llei de les finances comunals. Finalment, en relació amb la limitació de la imposició directa, la Llei estableix un límit del quaranta per cent d'impostos directes sobre els impostos recaptats, mostrant així una clara voluntat de mantenir l'actual pressió fiscal.

Els límits de deute i de despesa permesa només es poden superar per les causes previstes expressament a la Llei que es refereixen a situacions extraordinàries com són les catàstrofes naturals, les emergències greus i esdeveniments excepcionals, inclosos els de caràcter econòmic. Aquests requereixen una actuació pública urgent i extraordinària quan no es poden assumir amb les partides pressupostàries ordinàries. En aquests casos, el Consell General podrà aprovar un pressupost extraordinari que superi els límits de deute i de despesa permesa establerts en la Llei. Però al mateix temps haurà d'aprovar també un pla d'equilibri financer que estableixi el camí per retornar al compliment d'aquests límits en un termini màxim de sis anys. Per sufragar aquestes despeses extraordinàries es preveu la creació d'un compte de compensació, que es dotarà per part de l'Administració de l'Estat i dels comuns amb una quantia equivalent al zero coma deu per cent (0,10%) del total de les seves despeses pressupostàries anuals.

Per fer efectives les obligacions que estableix la Llei relatives al deute, a la despesa permesa i a la limitació de la imposició

directa sobre els ingressos de l'Estat, es disposen uns mecanismes i procediments de control adequats i proporcionats, que pivoten, d'una banda, sobre els òrgans interventors de les diverses administracions i organismes i entitats dependents, i, de l'altra, sobre el propi Govern, Consell General o Tribunal de Comptes. Els òrgans interventors, a més de veure reforçada la seva funció fiscalitzadora prèvia de la despesa, es configuren també com a òrgans col·laboradors de les respectives administracions, organismes i entitats per assegurar el compliment de les obligacions que estableix la Llei. Així, entre d'altres funcions, els correspon col·laborar en l'elaboració, l'aplicació i el control del marc pressupostari i dels pressupostos de la seva respectiva administració, així com dels pressupostos extraordinaris per causes excepcionals. També han d'informar al Tribunal de Comptes, al Consell General o al propi Consell de Comú sobre les desviacions que es puguin produir respecte dels límits de deute i de despesa permesa de les respectives entitats en la seva respectiva execució pressupostària; i han de col·laborar, igualment, en els plans d'equilibri financer que s'han d'aprovar en cas d'incompliment, o de risc greu d'incompliment, de les obligacions relatives al deute o control de la despesa permesa.

El Tribunal de Comptes, per la seva banda, assumeix un paper rellevant en el control del compliment de les obligacions financeres establertes en la Llei per tal d'assegurar l'assoliment dels objectius últims que pretén. Així, ha d'emetre un informe previ sobre el marc pressupostari; ha de vetllar per l'execució i la liquidació dels pressupostos de l'Estat i dels comuns, a l'efecte de garantir el compliment de les obligacions que estableix la Llei en matèria de deute, de despesa permesa, de limitació del pes de la imposició directa, així com de la limitació del creixement de la despesa pública corrent o de funcionament i pot instar el Govern o els comuns perquè elaborin un pla d'equilibri financer, en cas de detectar desviacions o risc greu de desviacions respecte de les obligacions relatives al deute o de la despesa permesa; a més pot nomenar una comissió d'experts per assessorar al Govern o als comuns, segons correspongui, per ajudar-los en l'elaboració d'aquests plans d'equilibri.

A més el Tribunal de Comptes controla l'aplicació dels plans d'equilibri financer i recomana que s'adoptin les mesures adequades pel seu compliment, i supervisa l'execució i la liquidació dels pressupostos extraordinaris per causes excepcionals, a la vegada que pot iniciar un procediment sancionador.

Amb la finalitat d'assegurar la capacitat operativa del Tribunal de Comptes per poder complir les seves noves funcions, la present Llei modifica la Llei del Tribunal de Comptes, reforçant la seva composició estructural i adequant les seves funcions a aquelles que li són atribuïdes de nou. La Llei reforça també la figura dels interventors i la seva independència, amb la finalitat que puguin exercir les seves funcions adequadament i amb la màxima eficàcia i eficiència.

Finalment, la Llei remet el règim sancionador a l'establert en la Llei general de les finances públiques, a la Llei de les finances comunals i la Llei de la funció pública i estableix el corresponent procediment sancionador i estableix en una disposició transitòria que al final del primer mandat s'haurà de complir amb els límits d'endeutament, de despesa màxima permesa, de variació de despesa corrent o de funcionament, així com de limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general establerts en la Llei.

Formalment la Llei s'estructura en 26 articles, 1 disposició addicional, 3 disposicions transitòries, 1 disposició derogatòria i 4 disposicions finals.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1

Objecte

La present Llei té per objecte establir el conjunt de principis, regles i procediments aplicables a la gestió de les finances públiques amb la finalitat d'assegurar la seva sostenibilitat en un marc d'estabilitat pressupostària.

Article 2

Àmbit d'aplicació

La present Llei és d'aplicació a:

- a) l'Administració general de l'Estat;
- b) els comuns;

- c) els organismes institucionals vinculats o adscrits a l'Estat i als comuns;
- d) les entitats parapúbliques i de dret públic vinculades a l'Administració general i als comuns;
- e) les societats públiques participades per l'Administració general o pels comuns, en la mesura que la present Llei s'hi refereixi expressament.

Capítol segon. Principis bàsics

Article 3

Principis bàsics

Les administracions, els organismes públics i les entitats parapúbliques i de dret públic gestionaran els recursos financers de què disposin d'acord amb els següents principis bàsics:

- a) sostenibilitat financera;
- b) estabilitat pressupostària;
- c) plurianualitat;
- d) transparència;
- e) eficiència;
- f) responsabilitat;
- g) lleialtat institucional.

Article 4

Principi de sostenibilitat financera

Les administracions, els organismes i entitats subjectes a la present Llei han d'ajustar la seva actuació de manera que s'asseguri llur capacitat per finançar els compromisos de despesa presents i futurs dins dels límits de despesa permesa i de deute públic que estableix la present Llei.

Article 5

Principi d'estabilitat pressupostària

Les administracions, els organismes i entitats subjectes a la present Llei han d'elaborar, aprovar i executar els seus pressupostos en un marc d'estabilitat pressupostària que suposa una situació d'equilibri, de superàvit o de dèficit acceptat d'acord amb els termes establerts en aquesta mateixa norma.

L'alienació, venda o cessió dels béns i drets patrimonials del comú no es comptabilitzaran per formalització d'una situació d'equilibri o superàvit pressupostari.

Article 6

Principi de plurianualitat

Els pressupostos de tota l'Administració pública s'enquadraran en un marc pressupostari a mig termini, compatible amb el principi d'annualitat que regeix l'aprovació i execució de pressupostos.

Article 7

Principi de transparència

Els pressupostos i la comptabilitat de totes les administracions, organismes i entitats subjectes a la present Llei han de contenir la informació suficient i adequada que permeti verificar la seva situació financera i el compliment dels objectius de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària.

El ministeri encarregat de les finances promourà les mesures adients per facilitar el coneixement públic d'aquesta informació.

Article 8

Principi d'eficiència

1. Les polítiques de despesa pública han d'enquadrar-se en un marc de planificació plurianual i de programació pressupostària, atenent la situació econòmica del país, els objectius de política econòmica fixats pel Govern i el compliment dels objectius de sostenibilitat financera i d'estabilitat pressupostària.

2. La gestió dels recursos públics ha d'estar orientada a l'eficiència, l'eficàcia, l'economia i la qualitat, i amb aquesta finalitat cada administració i entitat subjecte a la present Llei aplicarà polítiques de racionalització de la despesa i millora de la gestió del sector públic.

3. Les administracions, els organismes institucionals i les entitats parapúbliques i de dret públic vinculades a l'Administració general o als comuns estan sotmeses al control d'oportunitat econòmica i al control d'eficàcia establerts a la Llei general de les finances públiques.

La intervenció general i la intervenció de cada comú remetran anualment al Consell General i al consell de cada comú, respectivament, un informe global sobre l'exercici del control d'oportunitat econòmica i del control d'eficàcia que hagin realitzat sobre les administracions, organismes i entitats subjectes al seu control.

Igualment, remetran anualment al Consell General i als consells dels comuns respectius un informe global sobre el control financer que, segons el que estableix la Llei general de les finances públiques i la Llei de les finances comunals, hagin exercit sobre les entitats parapúbliques o de dret públic i les societats públiques participades.

Les intervencions remetran també al Tribunal de Comptes els informes globals que preveuen els paràgrafs anteriors.

4. Les administracions, els organismes institucionals i les entitats parapúbliques i de dret públic vinculades a l'Administració general o als comuns, així com les societats públiques amb una participació de l'Administració general de l'Estat o dels comuns majoritària en el capital o suficient per tenir-ne el control estan sotmeses a una auditoria sobre la gestió econòmica realitzada, a la finalització de cada mandat polític, d'acord amb els requisits i continguts que es determinin reglamentàriament.

5. Les disposicions reglamentàries, en la seva fase d'elaboració i aprovació, els actes administratius, els contractes i els convenis que celebrin les administracions, els organismes i les entitats subjectes a la present Llei, han de valorar la seva repercussió i efectes sobre les finances públiques, i s'han de supeditar de manera estricta al compliment dels principis de sostenibilitat financera, d'estabilitat pressupostària, de limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general de l'Estat i de limitació del creixement de la despesa pública corrent o de funcionament, d'acord amb els termes establerts en la present Llei.

6. En la fase de tramitació de les disposicions legals que puguin incidir sobre les finances públiques s'haurà d'incloure una memòria econòmica sobre el compliment dels objectius establerts en la present Llei.

Article 9

Principi de responsabilitat

1. Les administracions públiques, els organismes i les entitats subjectes a la present Llei que incompleixin les obligacions que s'hi preveuen assumiran, en la part que els hi sigui imputable, les

responsabilitats que es derivin d'aquests incompliments.

2. L'Administració general no assumirà ni respondrà dels compromisos contrets pels comuns, incloses les societats públiques en les que hi participin, sens perjudici de les garanties mútues per a la realització de projectes conjunts.

3. Els comuns no assumiran ni respondran dels compromisos contrets per l'Administració general, incloses les societats públiques en les que hi participi, sens perjudici de les garanties mútues per a la realització de projectes conjunts.

Article 10

Principi de lleialtat institucional

1. Les administracions públiques han d'actuar d'acord al principi de lleialtat institucional. A aquest efecte han de:

a) Valorar l'impacte que les seves actuacions podria provocar en la resta de les administracions públiques, especialment en l'àmbit financer.

b) Respectar l'exercici legítim de les competències que cada administració pública tingui atribuïda.

c) Facilitar a la resta d'administracions públiques la informació que precisin sobre l'activitat que desenvolupin en l'exercici de les seves pròpies competències i, en particular, la que es derivi del compliment de les obligacions de subministrament d'informació i transparència que estableix la present Llei.

d) Prestar la cooperació i assistència activa que la resta d'administracions públiques precisin, dins de les seves competències i disponibilitats.

2. Els convenis i acords que celebrin entre si les administracions, els organismes i les entitats subjectes a la present Llei per a la realització de projectes d'interès comú han de contenir una valoració econòmica i financerà de les actuacions projectades i establir la distribució de càrregues entre els participants.

Capítol tercer. Marc pressupostari

Article 11

Marc pressupostari

1. L'elaboració i l'aprovació dels pressupostos anuals de les administracions, els comuns, els organismes i les entitats

subjectes a la present Llei s'han d'ajustar a un marc pressupostari general que cobrirà el període de mandat i que haurà de complir amb els requisits i condicions establerts en la present Llei.

2. El Govern, en un termini màxim de sis mesos des de la seva presa de possessió, presentarà al Consell General per a la seva aprovació un marc pressupostari general pel temps del seu mandat. Aquest marc pressupostari serà revisat cada any i es farà públic abans de què s'aprovin els pressupostos de l'Administració general de l'Estat.

3. Igualment els comuns, en un termini màxim de sis mesos des de la seva presa de possessió presentaran al Consell de Comú per a la seva aprovació un marc pressupostari general pel temps del seu mandat. Aquest marc pressupostari serà revisat cada any i es farà públic abans de què s'aprovin els pressupostos dels comuns.

4. El marc pressupostari general de l'estat i dels comuns, consistirà en una projecció pressupostària pels anys del mandat, en el que s'emmarcaran els pressupostos anuals de la legislatura.

Aquest marc pressupostari contemplarà:

a) Els objectius de sostenibilitat financera, d'estabilitat pressupostària i fiscal, establerts en la present Llei.

b) Les projeccions de les principals partides d'ingressos i despeses, tenint en compte tant la seva evolució tendencial com l'impacte de les mesures previstes pel període considerat.

c) Les previsions econòmiques generals en el context de les quals s'aplicarà el marc pressupostari, durant el període de mandat.

5. El Tribunal de Comptes, d'acord amb el Ministre encarregat de les finances publicarà anualment els objectius de sostenibilitat financera i d'estabilitat pressupostària i fiscal establerts en la present Llei, tant pel que fa referència a l'Administració general com als comuns, perquè aquests els considerin en l'elaboració i seguiment del seu marc pressupostari.

6. El marc pressupostari haurà de comptar amb un informe previ del

Tribunal de Comptes sobre els objectius esmentats en l'apartat anterior.

Capítol quart. Deute públic

Article 12

Limitació d'endeutament

1. El deute públic del Principat no pot ser superior al cinquanta cinc per cent (55%) del producte interior brut (PIB) expressat en termes nominals i calculat a aquests efectes d'acord amb la metodologia vigent a la data d'entrada en vigor de la present Llei.

Si l'endeutament de l'Administració general de l'Estat i dels comuns superés el límit del cinquanta per cent (50%) del producte interior brut (PIB) expressat en termes nominals, tant l'Administració general com els comuns han de negociar i establir un pla d'acció comú perquè l'endeutament consolidat no arribi als límits establerts al paràgraf anterior.

2. El deute públic esmentat en l'apartat anterior, inclourà l'endeutament disposat de l'Administració general de l'Estat i dels comuns, d'acord amb els requisits establerts en aquest article.

3. A efectes del càlcul del deute públic del Principat d'Andorra, no es tindrà en compte els fons de reserves de la branca de jubilació de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social. Així mateix qualsevol deute públic andorrà subscrit pels fons de reserves de la branca de jubilació de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social, es considerarà a tots els efectes com deute públic subscrit per un tercer no vinculat.

4. El deute de l'Administració general no podrà superar el quaranta per cent del producte interior brut expressat en termes nominals i calculat a aquests efectes d'acord amb la metodologia vigent a la data d'entrada en vigor de la present Llei.

5. El deute dels organismes públics, les entitats públiques i parapúbliques que estan vinculades a l'Administració general, així com les societats públiques amb una participació de l'Administració general de l'Estat majoritària en el capital o suficient per tenir-ne el control, no podrà superar el cinquanta per cent dels fons propis consolidats de cada entitat o grup d'entitats. L'endeutament d'aquests organismes, entitats i societats públiques

esmentades anteriorment, no computen a efectes de calcular el deute de l'Administració general.

6. El deute dels comuns inclosos els organismes públics, les entitats públiques i parapúbliques que hi estan vinculades, així com les societats públiques amb una participació dels comuns majoritària en el capital o suficient per tenir-ne el control no podrà superar el dos cents per cent (200%) de la mitja dels ingressos totals liquidats en els pressupostos corresponents als tres anys naturals immediatament anteriors, calculat d'acord amb l'establert en la Llei de les finances comunals.

7. Qualsevol administració que superi el seu límit d'endeutament no podrà realitzar operacions d'endeutament net.

8. Als efectes dels apartats anteriors i en referència a l'Administració general, no s'inclouen les operacions de tresoreria, inferiors a un any, sempre que el saldo viu total no superi el cinc per cent de les despeses corrents del pressupost corresponent.

Article 13

Emissió de deute públic

1. L'emissió de deute públic per part del Govern ha d'estar autoritzada per Llei, en els termes que estableix la Llei general de les finances públiques.

2. Les operacions d'endeutament dels comuns han d'estar autoritzades d'acord amb la Llei de les finances comunals i amb els límits i condicions establerts en la present Llei.

Article 14

Pressupost extraordinari per causes excepcionals

1. Els límits de deute públic que fixa l'article 12 només es poden superar per part del Govern per les circumstàncies previstes i descrites en el pressupost extraordinari per causes excepcionals. L'aixecament del límit s'ha d'autoritzar expressament pel Consell General.

2. El Consell General, a proposta del Govern, pot aprovar un pressupost extraordinari per causes excepcionals si es produeixen catàstrofes naturals, emergències greus i esdeveniments o situacions excepcionals, inclosos de caràcter econòmic, que requereixin una actuació

pública urgent i extraordinària que no es pugui assumir amb les partides pressupostàries vigents.

El pressupost extraordinari per causes excepcionals pot tenir caràcter plurianual, amb el límit màxim de sis anys.

3. El Consell General aprovarà, juntament amb el pressupost extraordinari, a proposta del Govern, un pla d'equilibri financer, per tornar a complir els límits d'endeutament en el termini màxim de sis anys. Les previsions del pla s'integraran en el pressupost extraordinari i en els pressupostos anuals ordinaris de l'Estat, segons correspongui a les mesures que s'hi continguin.

El pla d'equilibri financer que presenti el Govern al Consell General ha de comptar amb l'informe consultiu del Tribunal de Comptes sobre la seva idoneïtat per complir amb els límits d'endeutament.

L'execució dels plans d'equilibri financer vinculats a un pressupost extraordinari per causes excepcionals se sotmet al control general dels plans d'equilibri establerts en la present Llei.

4. Els comuns han de respectar en tot cas els límits d'endeutament que fixa l'article 12. Les situacions de catàstrofes naturals, emergències greus o esdeveniments excepcionals, inclosos de caràcter econòmic, que requereixin una actuació dels comuns que no puguin assumir amb les partides dels seus pressupostos vigents seran sufragades mitjançant el pressupost de l'Administració general o d'un pressupost extraordinari per causes excepcionals proposat per Govern i aprovat pel Consell General.

Capítol cinquè. Despesa permesa

Article 15

Despesa màxima permesa

1. L'Administració general, podrà incórrer en una despesa màxima permesa (sense incloure la variació d'actius i passius financers), que serà el resultat de multiplicar els ingressos pressupostats de l'exercici (sense incloure la variació d'actius i passius financers), per un "coeficient tendencial de sostenibilitat" que es calcularà dividint la mitjana del producte interior brut expressat en termes nominals dels tres exercicis immediatament anteriors entre el producte interior

brut expressat en termes nominals de l'exercici immediatament anterior i s'afegirà un saldo positiu equivalent a l'u per cent (1%) del Producte interior brut expressat en termes nominals de l'exercici immediatament anterior, d'acord amb l'establert en la següent fórmula:

$$\text{Despesa Permesa "Any N"} = \left(\frac{\text{PIB Nominal MM 3}}{\text{PIB Nominal "Any N-1"}} \times \text{Ingressos Pressupostats "Any N"} \right) + \left(\frac{\text{PIB Nominal}}{\text{"Any N-1"}} \times 1\% \right)$$

2. L'Administració general podrà superar els límits de despesa que preveu l'apartat 1, sempre que es compleixin els requisits de despesa per causes extraordinàries que preveu l'article 17.

3. Els comuns inclosos els organismes públics, les entitats públiques i parapúbliques que hi estan vinculades, així com les societats públiques amb una participació dels comuns majoritària en el capital o suficient per tenir-ne el control podran incórrer en dèficit sempre i quan el deute dels mateixos no superi el dos cents per cent (200%) de la mitja dels ingressos totals liquidats en els pressupostos corresponents als tres anys naturals immediatament anteriors, calculat d'acord amb l'establert en la Llei de finances comunals.

Article 16

Regla de la despesa corrent o de funcionament

1. La variació del resultat de sumar la despesa de personal, de la despesa de béns corrents i serveis, així com les transferències corrents, pressupostada tant per l'Administració general com pels comuns no podrà superar la taxa de referència del creixement del producte interior brut nacional anual.

2. En el cas en què la taxa de variació del producte interior brut nacional anual sigui negativa, la variació dels capítols de despesa esmentats en l'apartat 1, tant pel que fa referència a l'Administració general com als comuns, no podrà superar el zero per cent.

3. En cas que el deute dels comuns inclosos els organismes públics, les entitats públiques i parapúbliques que hi estan vinculades, així com les societats públiques amb una participació dels comuns majoritària en el capital o suficient per tenir-ne el control sigui inferior

al cent vuitanta per cent (180%) de la mitja dels ingressos totals liquidats en els pressupostos corresponents als tres anys naturals immediatament anteriors, calculat d'acord amb l'establert en la Llei de les finances comunals, no els hi serà d'aplicació la regla de la despesa corrent o de funcionament establerta en aquest article.

Article 17

Despesa extraordinària

1. En cas de catàstrofes naturals, emergències greus i esdeveniments o situacions excepcionals, inclosos de caràcter econòmic, que requereixin una actuació pública urgent i extraordinària que no es pugui assumir amb les partides pressupostàries vigents, el Consell General, a proposta del Govern, podrà aprovar un pressupost extraordinari per causes excepcionals, que podrà incórrer en una despesa extraordinària superior al previst en l'article 15.

2. El Consell General aprovarà, juntament amb el pressupost extraordinari, un pla d'equilibri financer, per tornar a la situació d'equilibri pressupostari en el termini màxim de sis anys, en els mateixos termes que estableix l'apartat 3 de l'article 14.

3. Els comuns han de mantenir en tot cas una situació d'equilibri d'acord amb els requisits establerts en l'article 15. Les situacions de catàstrofes naturals, emergències greus o esdeveniments excepcionals que requereixin una actuació dels comuns que no puguin assumir amb les partides dels seus pressupostos vigents seran sufragades mitjançant el pressupost de l'Administració general o a través del pressupost extraordinari per causes excepcionals que preveu l'article 14.

Article 18

Superàvits

1. Els superàvits de les liquidacions pressupostàries de l'Estat s'aplicaran a la reducció del deute públic o a la dotació d'un compte de reserves de lliure disposició, que també podrà destinar-se a l'adquisició de participacions en entitats públiques o de dret públic, o en societats públiques participades per l'Administració general.

2. Els superàvits de les liquidacions pressupostàries dels comuns s'aplicaran

a la reducció del deute públic o a la dotació d'un compte de reserves propi de lliure disposició, que també podrà destinar-se a l'adquisició de participacions en entitats públiques o de dret públic, o en societats públiques participades pels comuns.

Article 19

Compte de compensació

1. El Govern constituirà i gestionarà un compte de compensació que s'utilitzarà per sufragar els pressupostos extraordinaris per causes excepcionals definits en l'article 14.

2. Els pressupostos generals de l'Estat i dels comuns inclouran una partida pressupostària corresponent al zero coma deu per cent (0,10%) del total de les seves despeses que anirà destinada a la dotació d'aquest compte de compensació.

3. En cas que el seu volum superi el zero coma cinc per cent (0,5%) del producte interior brut (PIB), i si no existeix cap pressupost extraordinari viu, el Consell General, a proposta del Govern i dels comuns, podrà decidir aplicar-ne la part excedent a la reducció del deute públic o a projectes d'inversió.

Capítol sisè. Limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general

Article 20

Limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general

1. El pes de la tributació directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general no podrà ser superior al quaranta per cent, que es calcularà en base a la ràtio de "total d'impostos directes dividit entre el total d'impostos directes més els impostos indirectes exclouent el capítol d'impostos especials i el capítol sobre tràfic exterior de l'Administració general".

2. Els projectes i les proposicions de llei que estableixin, modifiquin o suprimeixin tributs s'acompanyaran d'un informe sobre l'afectació del límit del pes de la imposició directa sobre la ràtio descrit en l'apartat 1.

Capítol setè. Control

Article 21

Obligacions d'informació

1. El Govern i els comuns facilitaran al Tribunal de Comptes informació sobre l'aprovació, l'execució i la liquidació dels seus respectius pressupostos.

2. El Govern i els comuns elaboraran un informe trimestral sobre l'execució del seu pressupost, dins dels tres mesos següents al trimestre vençut, que trametran immediatament al Tribunal de Comptes. Aquests informes faran atenció especialment al compliment de les obligacions relatives al deute públic, a la despesa permesa de l'Administració general, el dèficit dels comuns, i en el seu cas, els pressupostos extraordinaris per causes excepcionals i les mesures dels plans d'equilibri financer.

3. Els interventors de l'Administració general i dels comuns informaran al Tribunal de Comptes sobre les desviacions que es produeixin, superiors al cinc per cent (5%), en l'execució dels pressupostos de les seves respectives administracions.

Article 22

Control dels interventors i supervisió del Tribunal de Comptes

1. L'interventor general i els interventors comunals, així com els òrgans interventors que en depenen, col·laboraran en tot moment amb l'Administració general i els comuns per assegurar el compliment de les obligacions que estableix la present Llei.

Especialment, col·laboraran en l'elaboració, l'aplicació i el control del marc pressupostari de l'Administració general i dels comuns, dels pressupostos de l'Administració general i dels comuns i dels pressupostos extraordinaris per causes excepcionals.

En l'exercici de les seves funcions, els interventors actuen amb independència i amb subjecció exclusiva a la llei i al dret. L'interventor general i els interventors comunals, durant el seu mandat, només poden ser cessats en virtut de la sanció imposada com a resultat d'un expedient disciplinari, en els termes de la Llei.

2. El control dels interventors i la supervisió del Tribunal de Comptes es realitzarà d'acord amb el següent:

a) Marc pressupostari de l'Administració general i dels comuns: hauran de comptar amb l'informe previ del Tribunal de Comptes d'acord amb l'establert en l'apartat 6 de l'article 11.

b) Pressupostos de l'Administració general i dels comuns

- El Tribunal de Comptes supervisarà l'execució i la liquidació dels pressupostos de l'Administració general i dels comuns a l'efecte de verificar el compliment de les obligacions que estableix la present Llei en matèria de sostenibilitat financera i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

- Els òrgans interventors de l'Administració general i dels comuns formularan objeccions a les disposicions de despeses, el reconeixement d'obligacions i l'ordenació de pagaments de l'Administració general i dels comuns, respectivament, quan s'incompleixin les obligacions que estableix la present Llei en matèria de deute, despesa permesa i dèficit dels comuns.

- Juntament amb el projecte de pressupost que es remeti al Consell General o al consell de cada comú, s'acompanyarà un informe de la intervenció respectiva sobre el compliment de les obligacions que estableixen els articles 12 i 15 en matèria de deute, despesa permesa i de dèficit públic dels comuns i sobre la seva conformitat al marc pressupostari aplicable.

- Si en l'execució del pressupost de l'Administració general o dels comuns l'interventor general o els interventors comunals detecten un incompliment o un risc greu d'incompliment de les obligacions establertes als articles 12 i 15 relatives al deute, a la despesa permesa o al dèficit públic dels comuns, d'acord amb el marc pressupostari aprovat, informaran al Tribunal de Comptes de les esmentades desviacions perquè aquest pugui exercir les seves competències de control. El Tribunal de Comptes instarà al Govern o als comuns, segons correspongui,

perquè adoptin les mesures adequades per solucionar la situació, inclosa si s'escau la retenció temporal de crèdits per part de l'òrgan competent.

- Si persisteix l'incompliment en el trimestre següent, el Tribunal de Comptes requerirà al Govern o als comuns, segons correspongui, perquè en el termini de dos mesos i d'acord amb allò que estableixen els articles 23 i 24, elaborin un pla d'equilibri financer que contempli el restabliment de la situació i garanteixi el compliment de les obligacions ordenades per la present norma.

c) Pressupostos extraordinaris per causes excepcionals

El Tribunal de Comptes supervisarà l'execució i la liquidació dels pressupostos extraordinaris per causes excepcionals, a l'efecte de verificar el compliment de les obligacions que estableix la present Llei en el mig termini, en matèria de sostenibilitat financera i estabilitat pressupostària i fiscal. Igualment, examinarà el pla d'equilibri financer que acompanyi el pressupost extraordinari als efectes de declarar-ne la idoneïtat, d'acord amb l'article 14.

Article 23

Plans d'equilibri financer

1. A més de les situacions previstes a l'article anterior i, en tot cas, en els supòsits que preveu expressament aquesta Llei, quan es detecti un incompliment o un risc greu d'incompliment de les obligacions legals en matèria de deute, despesa permesa i dèficit públic, el Govern i els comuns, segons escaigui, iniciaran el procés d'aprovació d'un pla d'equilibri financer, que contindrà les mesures adequades per complir amb les dites obligacions o per evitar el seu incompliment.

2. Correspon al Govern i als comuns l'aprovació dels plans d'equilibri financer. El pla d'equilibri financer serà aprovat pel Govern o pel Consell de Comú, segons correspongui, en el termini màxim de dos mesos des de la detecció de l'incompliment o del risc d'incompliment, o bé des de l'advertiment que s'hagi formulat per elaborar-lo llevat previsió legal contrària. El procés

d'aprovació del Pla d'equilibri financer es realitza mitjançant l'aprovació inicial i l'aprovació definitiva.

3. L'aprovació inicial consisteix en l'acord del Govern i dels comuns, segons correspongui, de declaració de necessitat d'aplicar un programa d'equilibri financer per fer front a les desviacions constatades i en què es pugui sol·licitar la col·laboració i assessorament del Tribunal de Comptes en la formulació del mateix. Amb aquesta declaració es prendran les mesures urgents de control de la situació financera causant d'aquestes desviacions i es notificarà l'acord al Tribunal de Comptes en un termini de tres dies.

Si el Govern i els comuns requereixen la col·laboració del Tribunal de Comptes en la formulació del Pla d'equilibri financer, en el termini de set dies posteriors, aquest podrà nomenar una comissió de tres experts perquè en un termini de trenta dies, formuli sota la responsabilitat del Govern i, en el seu cas, dels comuns un Pla d'equilibri financer. Aquest comptarà amb la col·laboració, si escau, dels organismes institucionals, les entitats parapúbliques i de dret públic i les societats públiques afectades amb tota la informació i l'assistència que es requereixi. En les mateixes condicions i terminis, el Tribunal de Comptes podrà optar per assessorar directament en l'elaboració del Pla d'equilibri financer, sense l'assistència dels experts.

En cas que el Govern i els comuns no requereixin la col·laboració del Tribunal de Comptes, el termini de presentació del Pla d'equilibri financer seran els mateixos que els esmentats en els apartats anteriors.

4. El Pla d'equilibri financer formulat pel Govern o pels comuns serà tramès al Tribunal de Comptes un cop aprovat amb caràcter definitiu. El Tribunal de Comptes, a la vista del contingut del mateix, redactarà el seu informe final en forma de proposta de resolució al Govern o als comuns dins del termini de vint dies contats a partir de la finalització de la fase anterior.

En cas que l'informe sigui desfavorable o contingui observacions condicionants, el Govern o els comuns hauran de modificar-lo i remetre'l de nou al Tribunal

de Comptes, en el termini màxim d'un mes.

5. El pla d'equilibri financer ha de contenir:

- a) la identificació de les causes que han provocat el risc d'incompliment o l'incompliment de les obligacions que estableix la present Llei en matèria de deute, de despesa permessa o de dèficit públics dels comuns;
- b) les mesures adequades, relatives a despesa i ingressos, per complir les obligacions indicades, degudament quantificades i amb un calendari precís d'adopció i aplicació;
- c) els indicadors, si escau, que permetin seguir l'evolució de la situació i l'eficàcia de les mesures adoptades;
- d) les previsions econòmiques generals en el context de les quals s'aplicarà el pla, durant el període de la seva vigència;
- e) la previsió d'impacte en el pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de les mesures proposades en el pla, contemplant la limitació del creixement de la despesa pública corrent o de funcionament de l'Administració general i dels comuns, d'acord amb els requisits establerts en la present Llei.

5. Els plans d'equilibri financers vinculats a l'aprovació d'un pressupost extraordinari per causes excepcionals segueixen el règim que estableix l'article 14.

Article 24

Execució i control dels plans d'equilibri financer

1. El Govern i els comuns informaran trimestralment al Tribunal de Comptes de l'aplicació i els efectes dels plans d'equilibri financer aprovats. Aquests informes han de comptar amb el vistiplau de l'interventor general i dels interventors comunals, segons escaigui.

2. El Tribunal de Comptes pot demanar en qualsevol moment al Govern o als comuns informació sobre l'aplicació dels plans d'equilibri financer i els seus efectes.

3. El Tribunal de Comptes examinarà l'execució dels plans d'equilibri financer

i els seus efectes respecte del compliment dels objectius de deute, despesa permessa i dèficit públic. En cas que detecti incompliments o desviacions, instarà a l'Administració corresponent perquè adopti les mesures adequades en el termini màxim d'un mes.

El Govern i els comuns informaran el Tribunal de Comptes de les mesures adoptades a partir de les observacions que els hi hagi dirigit.

4. En cas que el Govern no adopti, en el termini d'un mes, les mesures adequades per corregir les desviacions del compliment dels plans d'equilibri financer, el Tribunal de Comptes informarà al Consell General perquè aquest adopti les mesures necessàries i escaients perquè el Govern doni compliment a les obligacions establertes en la present Llei.

5. En cas que els comuns no adoptin, en el termini d'un mes, les mesures adequades per corregir les desviacions del compliment dels plans d'equilibri financer, el Tribunal de Comptes informarà al Govern perquè aquest acordi la interrupció de l'import de les transferències d'acord amb l'establert en la Llei de finances comunals.

Capítol vuitè. Règim sancionador

Article 25

Infraccions, responsables i sancions

1. Pel que fa referència a les infraccions, classes de responsabilitat i règim sancionador es remet a l'establert en la Llei general de les finances públiques, a la Llei de les finances comunals i a la Llei de la funció pública.

2. Són responsables de les infraccions establertes a la Llei general de les finances públiques, a la Llei de les finances comunals i a la Llei de la funció pública, les persones lligades a l'Administració pública per una relació de servei a qui directament s'hagi d'imputar la conducta infractora.

3. Sense perjudici de les responsabilitats polítiques, penals i civils en què es pugui incórrer, seran sancionades:

- a) Les infraccions greus, amb:
 - l'aplicació de les sancions per faltes greus que estableix la Llei de la funció pública, pels funcionaris i el personal al servei de l'Administració

general segons la normativa vigent aplicable;

- l'aplicació de les sancions per faltes greus que estableix la normativa aplicable als comuns i als organismes públics, a les entitats parapúbliques i de dret públic i a les societats públiques participades vinculades o dependents de l'Estat i dels comuns, pel personal que hi presta els seus serveis, segons la legislació aplicable a cada cas;

- en tot cas, el cessament del lloc que ocupen, pels funcionaris públics de lliure designació.

b) Les infraccions molt greus, amb:

- l'aplicació de les sancions per faltes molt greus que estableix la Llei de la funció pública, pels funcionaris i el personal al servei de l'Administració general;

- l'aplicació de les sancions per faltes molt greus que estableix la normativa aplicable als comuns i als organismes públics, a les entitats parapúbliques i de dret públic i a les societats públiques participades vinculades o dependents de l'Estat i dels comuns, pel personal que hi presta els seus serveis, segons la legislació aplicable a cada cas;

- en tot cas, el cessament del lloc que ocupen, pels funcionaris públics de lliure designació.

4. La imposició de les sancions serà proporcional a la gravetat de la infracció comesa. La graduació de les sancions es farà d'acord als criteris de responsabilitat del càrrec o del lloc de treball; gravetat dels danys causats a l'Administració; intencionalitat; grau de participació i reincidència.

Article 26

Procediment sancionador

1. El procediment sancionador s'iniciarà contra les persones presumptament responsables de la infracció:

- a) per iniciativa del Tribunal de Comptes;
- b) per iniciativa del ministre encarregat de les finances, respecte del Govern i els organismes, entitats i societats que en depenguin;

c) per iniciativa dels cònsols, exclusivament respecte del personal dels comuns i dels organismes, entitats i societats que en depenguin.

2. Els procediments dirigits contra funcionaris públics i personal dins de l'àmbit de la Llei de la funció pública, es tramitaran i es resoldran segons el que preveu la Llei de funció pública, amb les següents especialitats:

a) l'instructor serà designat pel ministre encarregat de les finances, en els expedients que afectin el personal al servei de l'Administració general;

b) la competència per resoldre l'expedient per faltes greus correspon al ministre encarregat de les finances, i per faltes molt greus, al Govern, en els expedients que afectin el personal al servei de l'Administració general.

3. Els procediments dirigits contra funcionaris públics i personal dels comuns es tramitaran i es resoldran per la normativa que els sigui aplicable, amb les especialitats següents:

a) l'instructor serà designat pel cònsol o pel responsable màxim de l'organisme, l'entitat o la societat corresponent;

b) la competència per resoldre l'expedient correspondrà al cònsol.

4. Els procediments dirigits contra el personal dels organismes públics, de les entitats parapúbliques i de dret públic i de les societats públiques participades vinculades o dependents de l'Estat i dels comuns es tramitaran segons la normativa que els hi sigui aplicable, amb les mateixes especialitats, si escau, que estableix l'apartat anterior.

Disposició addicional. Dotació de recursos econòmics

El Consell General, el Govern i els comuns dotaran al Tribunal de Comptes, a la intervenció general i a la intervenció dels comuns dels recursos necessaris per poder desenvolupar les funcions que els hi encomana la present Llei.

Disposició transitòria primera. Marc pressupostari

El Govern i els comuns elaboraran i aprovaran el primer marc pressupostari que els correspongui d'acord amb la present Llei a partir de la seva constitució després de les primeres eleccions que se celebrin en els àmbits respectius després de la seva entrada en vigor.

Les disposicions de la present Llei relatives al marc pressupostari només seran aplicables a partir del primer marc aprovat segons el paràgraf anterior.

Disposició transitòria segona. Membres del Tribunal de Comptes

1. Els membres actuals del Tribunal de Comptes exerciran el seu mandat pel temps que els correspongui, sense perjudici de la seva renovació per part del Consell General.

2. El Consell General nomenarà els membres addicionals del Tribunal de Comptes en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició transitòria tercera. Compliment de les obligacions establertes en la present Llei

1. Els límits d'endeutament, de despesa màxima permesa, de variació de despesa corrent o de funcionament, així com de limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general i dels comuns establerts en la present Llei, s'haurà de complir al final del primer mandat en què sigui d'aplicació la present Llei.

2. El Govern i els comuns realitzaran les primeres aportacions al compte de compensació amb càrrec als primers pressupostos generals de l'Estat i dels comuns que els correspongui, d'acord amb la present Llei a partir de la seva constitució després de les primeres eleccions que se celebrin en els àmbits respectius després de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions legals i reglamentàries que s'oposin al que estableix la present Llei.

Disposició final primera. Modificació de la Llei del Tribunal de Comptes, de 13 d'abril de 2000

1. S'afegeix un nou apartat a bis) a l'article 2.1 de la Llei del Tribunal de Comptes, de 13 d'abril de 2000, del següent tenor:

“a. bis) Supervisar l'execució i la liquidació dels pressupostos de l'Estat i dels comuns, a l'efecte de garantir el compliment de les obligacions que estableix la Llei de sostenibilitat de les finances públiques, d'estabilitat pressupostària i fiscal en matèria de sostenibilitat financera, estabilitat pressupostària i fiscal.”

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei del Tribunal de Comptes, de 13 d'abril de 2000, que queda redactat en els termes següents:

“Article 3

1. El Tribunal de Comptes compleix la seva funció mitjançant l'elaboració d'informes o memòries que, una vegada aprovats pel Ple juntament amb les alegacions i les justificacions que hagin presentat els ens fiscalitzats i les recomanacions proposades per tal de millorar la seva gestió i els requeriments per tal de complir amb els principis de sostenibilitat financera i estabilitat pressupostària i fiscal han d'ésser exposats com a part d'una memòria que el Tribunal ha de remetre anualment al Consell General.”

3. S'afegeix un apartat 3 a l'article 2 de la Llei del Tribunal de Comptes, del tenor següent:

“3. Funció sancionadora

a) incoar els expedients sancionadors que preveu la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal”

4. Es modifica l'apartat 1 de l'article 18 de la Llei del Tribunal de Comptes, que queda redactat en els termes següents:

“1. El Ple està integrat per un president i entre dos i quatre membres.”

5. Es modifica l'apartat 1 de l'article 22 de la Llei del Tribunal de Comptes, que queda redactat en els termes següents:

“1. El president i els altres membres del Tribunal de Comptes són designats

individualment pel Consell General, amb el vot favorable de dues terceres parts dels seus membres en primera votació, per un període de sis anys, renovable.”

Disposició final segona. Modificació de la Llei general de les finances públiques

1. Es modifica la lletra g) de l'article 58 de la Llei general de les finances públiques, que queda redactat en els termes següents:

“g) Qualsevol altres actes o omissions que suposin incompliment de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, així com d'aquesta Llei i de les disposicions que la reglamenten o la despleguen.”

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 10/2003, del 27 de juny de les finances comunals

1. Es modifica la lletra g) de l'article 102 de la Llei 10/2003, del 27 de juny de les finances comunals, que queda redactat en els termes següents:

“g) Qualsevol altres actes o omissions que suposin incompliment de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, així com d'aquesta Llei i de les disposicions que la reglamenten o la despleguen.”

Disposició final quarta

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria primera.

Casa de la Vall, 27 de novembre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Hollande
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 33/2014, del 27 de novembre, de creació de la societat pública Andorra Telecom, SAU

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 de novembre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 33/2014, del 27 de novembre, de creació de la societat pública Andorra Telecom, SAU

Exposició de motius

I

Després de la seva creació l'any 1967 i d'un primer Estatut aprovat pel Consell General el 7 d'agost de 1975, l'Estatut orgànic vigent del Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA), aprovat pel Consell General el 25 d'abril de 1984, el defineix com una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i amb organització autònoma, patrimoni propi i plena capacitat per al desenvolupament dels seus fins, sense perjudici de la seva vinculació als òrgans de l'Administració general en la forma i l'extensió previstes a l'Estatut o a les disposicions especials promulgades que hi siguin aplicables.

D'acord amb l'article 3 de l'Estatut orgànic, l'objecte del Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA) és la gestió i explotació, en exclusiva, dels serveis de telecomunicacions en general i, de manera particular, dels serveis telefònics, radiotelefònics, tèlex, transmissió de dades o altres serveis auxiliars o complementaris dels de telecomunicació dins del territori andorrà, fins i tot pel que es refereix a les comunicacions internacionals, tant pel que fa als serveis existents a la data d'aprovació de l'Estatut orgànic com pel que fa als que es puguin instal·lar en el futur.

Segons disposa el mateix article 3 de l'Estatut orgànic, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA) també és responsable de la gestió de les infraestructures tècniques i de les xarxes nacionals de radiodifusió sonora i de televisió.

L'Estatut orgànic inicial del Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA) fou

modificat el 30 de desembre de 1981; i l'Estatut orgànic vigent, del 25 d'abril de 1984, ha estat modificat tres vegades, concretament l'11 de novembre de 1986, el 30 de juny de 1994 i el 15 de desembre del 2005.

Totes les modificacions de l'Estatut orgànic vigent actualment foren limitades a determinats aspectes puntuals, sense que mai s'hagi abordat un canvi global.

En especial, la modificació efectuada mitjançant la Llei promulgada el 30 de juny de 1994 introduïa un canvi puntual que incidia en l'article 5.4.h) i suprimia l'apartat 2 de l'article 11 de l'Estatut. Aquests canvis perseguien l'objectiu de fer possible un funcionament i una gestió més àgils de l'entitat, però es limitaven a facultar el Govern per revisar o establir les tarifes dels serveis prestats pel Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA).

I la modificació efectuada per la Llei 15/2005, del 15 de desembre, es va circumscriure al contingut de l'article 5.2 de l'Estatut orgànic, i va consistir en ampliar la composició del Consell d'Administració de l'entitat i a fer possible la participació de persones amb coneixements específics en les reunions d'aquest òrgan.

II

Mitjançant una modificació substancial de l'Estatut de l'entitat de dret públic Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA), aquesta Llei respon a la necessitat d'establir un nou marc jurídic per a la prestació de les diverses modalitats de serveis de telecomunicació al Principat d'Andorra, que en endavant prestarà una societat pública de propietat íntegrament estatal, sota la forma jurídica de societat per accions o anònima, amb la denominació Andorra Telecom, SAU, a la qual s'atribueix, en el mateix règim d'exclusiva de què gaudia fins ara l'entitat de dret públic Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA), la gestió del servei públic de les comunicacions i de les seves infraestructures tècniques.

El caràcter exclusiu a favor de l'Estat que ha tingut tradicionalment la prestació dels serveis de comunicacions no ha de constituir una limitació de les possibilitats d'actuació en el sector. La